

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Frankofurti, 1625

Thema XCII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA XCI. EX NOVO TEST. 707

In terra nascentibus, effectus terræ non amplius est, ut fuit seculis superioribus. Tempestates horribiliores & crebriores ingruunt.

Tempora mutantur, & nos mutamur in illis.

Sol non amplius tam tlate lūcet, ut antea, ob peccata nostra multiplicia. Breuiter, Rom. 8. v. 19. Omnis creatura solui & vanitate & corruptionis seruitute liberari cupit. Experimnt in nobis ipsis nostra corpora esse multo languidiora, quā superioribus gradibus veteranorum fuerint. Breuiore esse ætatis homines, ac vix centesimum attingere annū octogefimum nostro seculo constat.

Vvs. Admonemur igitur, ut non mundi illecebris inescemur: Lubricitati & mutabilitati eius non innitramur ementes simus quasi non possidentes, ut Paulus iubet, & vxores habentes sint quasi non habentes, 1. Corint. 7.

1. Ioh. 2. Non diligamus Mundum, nec quæ in Mundo sunt. Nec etiam, Rom. 12. conformemur huic Mundo. Sumus quidem in Mundo sed videamus, ne nos capiat Mundus. De Mundo namque nos selegit Christus, Ioh. 17. nec collocatit Mundū, ac si vellet nos in perpetuum hoc ergastulum detrudere, sed vbi terminum vite definitū ac præscriptum absoluerimus, tunc nos ex hac valle lachrymarum, ex Mundo hoc immundo, in quo extortes patria nostra fuimus ad tempus, ad se, tempore restitutionis in patriam veram cœlestem, vbi nostrum *πολιτευμα*, per Angelos, deduci curabit.

Quod faxit primò quoque tempore Deus vnus ac trinus, laudandus in sempiterna secula, Amen.

F I N I S.

THEMA XCII.

Heb. 9. v. 27. & 28.

Sicut statutum est hominibus, ut semel moriantur, post hoc autem iudicium: ita & Christus semel oblatu

Xj 2

78

vt multorum peccata tolleret, rursus absque peccato conspicietur is, qui illum expectant ad salutem.

DISPOSITIO.

Insignis habetur sententiola Syracidis septimo: **MORARE NOVISSIMA**, & non peccabis in aeternum. Inter nouissima autem quatuor vulgo recensentur, mors, iudicium extremum, infernus & vita aeterna. Cum igitur in praesenti textu offerant sese duo nouissima, videl. mors & iudicium, par est vt Syracidis consilio morem gerentes etiam memores simus horum.

Memoriam igitur horum hac concione restricturi sumus, duo tractaturi ex praesentis textus occasione.

1. Quodnam sit primum nouissimum, videlicet mors.
2. Quodnam sit alterum, videlicet iudicium extremum.

Videamus.

Loquitur hic textus de statuto seu de lege illa, quae posita sit omnibus, videlicet mors. Quibus verbis videtur respicere ad mandatum Dei primis hominibus positum, vt quocumque die comederint de arbore scientiae boni & mali, quam prohibuerat prius seculo, **MORTE MORITURI SINT**. Quibus verbis nihil aliud dicere videtur, quam quod Syr. cap. 14. v. 18: Antiquum hoc est foedus mortis, quod morieris.

Addit autem, semel tantum homini esse moriendum: scil. corporaliter tantum piis. (Loquitur enim de ordinaria via vniuersae carnis, sicut vocatur: Jos. 23. v. 14. 1. Reg. 2. v. 2. Nam illud extraordinarium est, si Lazarus & alij resuscitati ad terrenam vitam, denuo mortui sunt.) Sed videamus quomodo simile ad iustū recte applicari possit, quod tale est: vt omnes homines semel tantum moriantur: ita & Christus semel tantum sese obtulit vltro vt crucifigatur,

figatur, si
se pro ali
debiti, in fa
Et hac vi
paratis, ve
ret.

Quo figu
dam sit sine
tem, qui in
ne nobis ver
Perrinet hoc
talitem.

Quod om
quia stipendi
penalit, qua
Erat locus e
quasi aqua d
mo qui vider
ctis quidem p
ex gratia rem
sabeunda est.

Cum agi
semper in flu
1. v. 14. Reg
coque qui
fuerunt alii

1. Hic si p
nissimorum,
v. 9. & fiducia
2. Con
Christus mo
stra vita est;

ei figatur, sed eo tamen discrimine, quod ille non pro suis sed pro aliorum peccatis, (sibi tamen imputatis) mori debuit, in salutem credentium

Et hac vice apparuit onustus peccatis mundi sibi imputatis, ut multorum, id est, credentium peccata tolleretur.

Quo significare vult: licet nobis omnibus moriendum sit semel, at tamen non ad eo horrendam esse mortem, quia in nostri gratiam & Christus semel mortuus sit, ne nobis vergeret naturalis & statuta mors in interitum. Pertinet hoc ad omnes eos quorum illum expectant ad salutem.

LOCVS.

Quod omnibus moriendum sit. Idque certo certius, quia stipendium peccati mors, Roman. 6. quæ in omnes peruasit, quatenus omnes peccauerunt, Roman. 5. ver. 12. Extat locus egregius 2. Regum 14. Omnes morimur, & quasi aqua dilabimur in terra. Et Psalm 89. Quis est homo qui viuet, & non videbit mortem? Ac quia ne in sanctis quidem peccatum plane tollitur in hac vita (tameñ si ex gratia remittatur) idcirco sanctis quoque mors semel subeunda est

Cum agitur de vita longæva patrum ante diluuium semper in fine subiungitur: Et mortuus est, Gen. 5. Rom. 5. v. 14. Regnavit mors ab Adam, vsque ad Moysen in eos quoque qui non peccauerunt, ut Adam, id est, qui non fuerunt astricti speciali illi mandato de arbore, &c.

V S V S.

1. Hæc si perpenderemus assidue, & recordaremur nostris morum, Syr. 7. tunc eaderet omnis superbia, Syr. 10. v. 9. & fiducia carnis, Jer. 17. v. 9.

2. Consolat onem etiam piis suppeditar, quod & Christus mortuus sit (non solum Nos) cuius mors nostra vita est, Phil. 1. Et quod non pro se, sed pro nobis sese

obtrulerit spontanee Hinc Paulus Rom. 5. v. 8. Commendat in hos Deus charitatem suam erga nos, quod cum adhuc essemus peccatores, Christus pro nobis mortuus est, Joan. 3. Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit non pereat, sed habeat vitam æternam.

3. Altera consolatio hæc est, quod SEMEL tantum nobis moriendum sit: secunda vero mors nullum ius in nos habeat Apoc. 10. v. 6. Si quidem in Dormio morimur. Apoc. 23. v. 13. id est, in vera fide Jesu Christi.

II. Pars.

Post mortem IVDIC IVM, Et sic quisque moriens accipit iudicium suum, quod tamen in nouissima die, quando vniuersale iudicium exercebitur, palam reuelabitur.

Nota hic, Christus ut semel mortuus est, ita etiam semel ad iudicium comparebit, non quidem amplius omnibus peccatis, sed tum ipse iudicium faciet, & pronuntiabit de aliis, utpote absque peccatis solus comparens.

Nequaquam igitur iis, qui ipse priorẽ apparitionẽ seu aduentum (dum se sacrificium pro peccatis obtrulit) fide acceperunt, aduentus posterior ad iudicium formidabilis erit, sicut neque extremum iudicium ipsum: siquidem eredentibus venturus est ad salutem.

LOCVS. I.

Locus de iudicio posset tractari generaliter, sed quia infra de hoc dicitur in Dispos. Themat. 98. ideo specialiter hic de eo agitur, quod scilicet illi soli feliciter Christi salutarem reditum, ad iudicium videlicet, expectabunt, qui priorẽ eius aduentum, mortem, seu victimam pro peccato vera fide amplexi sunt Luc. 21. Hi attollent sua capita, sciens appropinquare redemptionem omnimodam, ac nullum amplius hæsiturum in illis peccatum, quia per Christum tunc omnia abolita erunt plena regeneratione &

THEMA XCH. EX NOVO TEST. 711

& remissione, quia & reliqui hostes Christi & suorum po-
nentur scabellum pedum, 1. Cor. 15. Psalm. 110,

V S V S.

Magnificamus igitur Christum sese offerentem pro
nobis victimam pro peccato, utpote qui agnus Dei est,
tollens peccata nostra Job. 1. Hoc fecit D. Apostolus Pau-
lus, Christus dilexit me, & se dedit pro me, Gal. 2. vers. 20.
Tunc expectatio iudicii condemnatorii ablata erit à no-
bis, restante ipso Christo Job. 3. Qui credit non iudicatur.
Marc. 16. Qui crediderit & baptizabitur saluus erit. Joh.
5. Amen dico vobis, qui sermonem meum seruat, & credit
in eum qui misit me, non venit iudicium, sed transiit à
morte, ad vitam.

Locvs II. De iudicio hoc tantum breuiter notandum,
Non finiri omnem hominis actionem in morte [sicut ac-
cidit brutis] sed restare iudicium post mortem. Et id qui-
dem anima hominis impii statim sentit post mortem, iux-
ta id Syt. 11. v. 29. quando moritur homo experitur quo-
modo vixerit. Exemplo diues esto Luc. 16. de quo
statim post sepulturam legitur, quod fuerit in inferno At
gravior est illa horribilis expectatio Heb. 10. v. 27. iudi-
cii venturii in die nouissimo; vbi implebitur illud Rom. 2.
v. 8 semper itaque in auribus nostris sonet vox illa, surgite
mortui, venite ad iudiciũ. De quo monet Salomon, Eccl.
12. in fine. Et Paulus 2. Cor. 5. v. 10. Rom. 2. v. 16.

F I N I S.

THEMA XCIII.

Heb. 10. v. 39.

Nos autem non iustitiamus qui subducamus nos ad per-
sionem, sed ad fidem pertinemus in acquisitionem ani-
mæ.

Yy 4 DISPO-